

mæglerforening findes bedst at kunne udpege sagskundskab i så henseende, men det må anses for overvejelse værd, om ministeren for skatter og afgifter ud over en repræsentant fra ligningsdirektoratets ejendomsskatteafdeling som sin anden repræsentant udpeger en kyndig med tilknytning til realkreditområdet. Endelig må kommissionen tilføres edb-eksportise.

Hvis en påkrævet ændring af ejendomsvurderingssystemet kan forventes gennemført i folketingssamlingen 1976-77, er det urimeligt efter det gammeldags system at gennemføre den kraftanstrengelse, som almindelig vurdering pr. 1. april 1977 vil indebære. Det store arbejde i så henseende begynder jo allerede i foråret 1976, og det er derfor ønskeligt, at nærværende lovforslag har fundet sin endelige afgørelse inden da.

Det må forudses, at det foreslåede kommissionsarbejde vil føre (omfattende) ændringer med sig i lovgivningen om ejendomsvurdering, men skulle dette mod forventning ikke blive tilfældet, bliver det, som § 1 er formuleret, nødvendigt med en ny lov, der fastsætter det tidspunkt, hvorpå 16. almindelige vurdering skal foretages. Når dette ikke er foreslået overladt til ministeren, beror det på, at alene folketinget kan skønne over, hvornår den af kommissionsarbejdet foranledigede problemstilling er tilstrækkeligt afklaret og på, at spørgsmålet om det rette tidspunkt for iværksættelse af en almindelig ejendomsvurdering er af så indgribende politisk natur, at det er naturligt at overlade det til folketingets afgørelse. Det bemærkes herved, at en ejendomsvurdering efter hidtidigt princip må forventes at udløse nok så kraftige inflationære kræfter, hvilket efter forslagsstillernes mening er skadeligt for den almindelige økonomiske politik, der bør føres i de kommende år, bl. a. til bekæmpelse af arbejdsløshed, valutaunderskud og skattetryk.

Forslagsstillerne skal ikke skjule, at de håber på bred tilslutning til følgende synspunkter:

I stedet for individuelle ejendoms- og grundskyldsvurderinger hvert fjerde år tildeles hver enkelt fast ejendom grundtal svarende til den nuværende vurdering. Derudover opdeles landets ejendomme i en lille snes generelle grupper (ældre udlejningsejendomme, middelstore bøndergårde, omegnsparcellhuse, byggegrunde etc.). Pr. hvert år 15. maj kundgøres for hver gruppe for sig, hvor mange procent grundtallet øges (eller nedsættes) med for det følgende finansår. Den grundejer, som finder ændringen forkert for sin ejendoms vedkommende, kan protestere, så der inden 1. februar det følgende år er klaring over, hvor højt ejendomsskylds- og grundskyldsvurderingsbeløbet skal være det påfølgende finansår.

Hver måned gennemgår ejendomsskattemyndighederne ca. én procent af landets ejendomme med henblik på eventuel ændring af grundtallene. Til denne gennemgang udtages dels de ejendomme, hvor der er sket noget afgørende nyt (udstyknings, omfattende bygningsarbejder etc.), og dels de ejendomme, for hvilke det er længe siden, der har været individuel grundtalsrevision, eller hvor der synes at være anden særlig grund til nyvurdering, f. eks. som følge af henvendelse fra ejeren eller andre. Nye grundtal får virkning for beskattningen fra og med den 1. april, der følger mere end syv måneder efter, at grundtallet er meddelt ejeren.

Ved den anførte ordning undgås arbejdet med udfyldelse af vurderingsskemaer, hvorhos der sker en væsentlig administrativ forenkling af hele ejendomsvurderingsvæsenet. I videre omfang end nu kan man herefter beskæftige virkelig sagkyndige mennesker i stedet for, at man ved de store vurderinger hvert fjerde år må forlade sig på et alt for bredt udsnit af vurderingsfolk.